

1900-03-29

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIFTION

29. III. 1900

Nyhavn 22 VI

Kjære Ven!

Vi ere formodentlig begge ret ufølsomme for Bysladder, vante som vi ere til at blive mistænkte.

—Dog naar dette "man siger" kommer fra troværdige Bekjendte, og det drejer sig om Forholdet imellem gode gamle Venner og en selv, bliver Sagen naturligvis en anden.

"Man siger" saaledes i Øjeblikket at De skal være "høilig forbitret" [dette er Udtrykket]* paa mig og Anledningen skal være den, at jeg skal være optraadt uridderligt, hadefuldt eller bornert over for en Dame af Deres Bekjendtskab.

Lad mig i den Anledning oplyse Dem om følgende:

For nogle Aar siden blev jeg indbudt til at se paa nogle Billeder, som forskellige

[2]

unge Kunstnere ønskede at udstille paa den fri Udstilling.

Der var iblant disse er Par Malerier, som skyldtes en Frk. Green, hvis Navn jeg her saa for første Gang. — Jeg fandt disse Billeder meget lidet tiltalende og kunde ikke i dem se Egenskaber, der gjorde dem egnede til at udstilles paa den fri Udstilling, og jeg stemte sluttelig nej paa dem. Jeg lagde min Stemmeseddel i al Stilfærdighed i Urnen og foretog mig intet andet i denne Sag, idet jeg følte mig ganske overtydet om, at mine Venner vilde se paa de paagjældende Arbejder med samme Øjne som jeg.

Det viste sig da ogsaa, at de nævnte Billeder ikke fik andre Stemmer — om jeg husker ret — end Forslagsstillerens. —

—

Siden den Tid har jeg

1) aldrig set noget Arbejde af den nævnte Dame.

[3]

2) aldrig stemt imod hende.

3) og i det hele taget aldrig foretaget mig noget imod hende, ikke engang fundet Lejlighed til at omtale hende.

Dette er Sandheden.

Jeg har ganske vist ikke foreslaaet hende indbudt iaar; men dette negative Skridt fra min Side vil dog vel kunne forstaaes af ovenfor sagte.

Foruden mig ejer imidlertid den frie Udstilling 29 Parthavere, af hvilke flere kjende mere til Frk. Green og hendes Virksomhed end jeg; de har alle samme Ret som jeg til at foreslaa nye Deltagere — flere har ogsaa gjort det; ingen har jeg talt til om eller endnu mindre imod Frk. Green. — At jeg skulde have foreslaaet en Lovændring paa den fri Udstillings Generalforsamling for at holde Frk. Green ude fra vore Enemærker, saaledes som Frk ogsaa Frøkenen

[4]

ogsaa beretter om som et Led i min systematiske Forfølgelse af hende, er naturligvis kun Fruentimmerpjank ligesaa puerilt som, at "mit Had til hende" skulde skrive sig fra, at hun er Elev af Slott-Møller. —

Derimod forholder det sig rigtigt, naar det fortælles, at jeg ikke skal være nogen stor Ynder af Damekunst; jeg er dog alligevel ikke en mere principfast Modstander deraf end, at jeg har stemt ja for alle de paa den fri Udstilling udstillende Damer, for ens Vedkommende (Frk. Krebs) nærmest som følge af Deres varme anbefaling. —

—

Hvad nu Frk. Green, hvem jeg som sagt ikke kjen-
der, fortæller om mig til Per og Poul er mig kom-
plet ligegyldigt; derimod vil jeg ikke paa nogen
Maade finde mig i, at bemeldte Dame for-
søger at underminere et gammelt trofast — snart
20 aarigt — Venskab, som jeg for min Part altid har
skattet og efter bedste Evne værnet om, et Venskab,
som jeg stadigt troer er gjensidigt. —
Nej kjære, gode Ven, dette vil jeg ikke finde mig
i, dertil holder jeg for meget af Dem — og derfor
maa jeg kjede Dem med disse Trivialiteter
Deres hengivne Johan Rohde

Rohd

29. III. 1900.

Alykavn 22 II

Kjære Ven!

Ni er formodentlig begy. at ufo'somme for Bygla-
de, vante som vi er til at blive mistænkte.
- Dog maa dette "man siger" komme fra
hvoradig Betjendte, og det siger sig om forholdet
imellem gode gamle Venner og en selv, bliv
Sagen naturligtvis en anden.

"Man siger" saaledes i Qjiblerhat at de
skal være "højlig forbitret" [dette er udtrykket]
for mig og Andetningen. Skal være den, at
jeg skal være optændt i vrede, hadfuld
eller bormet over for en Dame af dens
Betjendteskab.

Lad mig i den Andetning oplyse om
om følgende:

For nogle Aar siden blev jeg indbudt til
at se paa nogle Billeder, som først og fremst

unge Künsthers ønskede at udstille paa den fri
Udstilling.

Der var iblandt disse et Par Malerier, som skulde
hede Mr. Green, hvis Navn vi her saa for
første Gang. - Vi fandt disse Billeder meget
lidet tillalende og kendte ikke i dem de Egen-
skaber, der gjorde dem eguede til at udstilles
paa den fri Udstilling, og vi stemte sluttelig
nej paa dem. Vi lagde vore Stemmesed-
del i al Støjsdrigt i Uroen og forlod
mig intet andet i den Sag, idet vi følte
mig ganske overtydet om, at mine Venner
ville se paa de paanyaldende Arbejder med
samme Øjne som vi.

Det viste sig da ogsaa, at de nævnte Bil-
leder ikke fik andre Stemmer - om vi hørte
det - end Forslagsstillerens. -

Siden den Tid har vi

aldrig set noget Arbejde af den nævnte
Danne.

3) aldrig stemt imod hende.

3) og i det hele taget aldrig foretaget mig
noget imod ^{hende}, ikke engang fundet (lejlighed)
til at omvilde hende.

Dette er Sandheden.

Jeg har ganske vist ikke foreslået hende
i en Best. i aar; men dette negative Skridt
fra min Side vil dog vel kunne forstås
af enhver sagl.

For uden mig ejes imidlertid den fine
Udstilling 29. Pasthars, af hvilken flere
kjendte mere til Hr. Green, kendte Virksom-
heden end jeg; de har alle samme Red som
jeg til at foreslå nye Deltagere - flere har
også gjort det; ingen har jeg hørt til om
eller endda mindst imod Hr. Green. -

Ad jeg selv har foreslået en Lovforandring
for den fine Udstilling. Generalforsamlingen for
at høre Hr. Green inde for vor Enes-
ker, saaledes som ~~Hr.~~ ^{Hr.} Green forklarer

ogsaa bettes om som et led i min systeme-
tiske Forfølgelse af kunst, der naturligtvis er
früentimingsjante ligesaa pænt som, at
"mit Glad til kunst" skulde være sig for, at
"hvis er Elev af Stott-Møller:-

- Desmod fortælte det sig rigtig, naar det
fortælle, at jeg ikke skal være nogen stor Ynder
af Danekunst; jeg er dog alligevel ikke en
men principiel Modstander deraf end, at jeg
har stemt ja for alle de paa den fri kunst
indstillinger — ander, for ens Vedkommende
(Fk. Kets) nærmest som følge af Deres var-
me anbefaling.

—
Skud mig Fk. Green, hvem jeg som sagt ikke kjen-
der, fortælle om mig til Per og Poul og mig Esm-
pler ligegyldigt; desmod vil jeg ikke paa nogen
Maade finde mig i, at bemeldte Dame for-
sige at underminere et gammelt trofast — snart
20 aarigt — Venkab, som jeg for min Part altid har
skattet og efter bedste Evne været om, et Venkab,
som jeg stadig tror og gjenidigt. —
Høj Ejen, gode Ven, dette vil jeg ikke finde mig
i, det vil være jeg for meget af Dem — og derfor
maa jeg Ejen Dem med disse trivialiteter
— om henzione johan Rønde.